Decem regna

Reverendissimus Dominus*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Episcopus ad Gentes, ex mandato apostolico

Matthias Gerung, *Mulier amicta sole et draco magnus rufus* (Apoc 12), Biblia Ottheinrici, circa 1530–32. Bibliotheca Publica Bavarica, Monachii.

Iuris publici.

Scripta Scribae Regni ad decem terrae regiones diriguntur et inter eas distribuuntur, quae creduntur esse decem regna de quibus in libro Danielis prophetae et in libro Apocalypsis sermo est.[1]

Episcopus firmissime credit Sacra Biblia esse Verbum Dei errore immune.[2] Quod ad hoc attinet, Episcopus credit tempus tribulationis venturum esse, quod mundus sub regno Antichristi experietur, quo tempore mundus iterum Christianos late persequetur, et multi pro fide sua peribunt.[3] Hae prophetiae per totam Bibliam memorantur, praecipue autem in libro Danielis et in libro Apocalypsis. Quamvis multae sint de hac re praesentationes, sermones, et conventus evangelici et praesentationes, Episcopus nullum corpus ecclesiasticum neque ullum episcopum invenire potuit qui Evangelium gentibus et mundo secundum prophetiam de decem regnis actu praedicaret.

Sunt nunc complures coetus qui unum totius mundi regimen quaerunt et postulant. Nonnullae institutiones mappas edunt quae mundum in decem regiones dividunt. Episcopus credit etiam nunc globalistas omnes nationalismi formas destruere et fines geographicos cuiusque nationis abolere quaerere, tam viis politicis quam viis militaribus. Hac re perspecta, Episcopus in scriptis suis ecclesias harum regionum alloquitur. Interdum omnes ecclesiae compellabuntur, aliis autem temporibus una tantum regio vel paucae regiones compellari possunt, prout necessitates temporis postulant et Spiritus Sanctus dirigit. Scriptum ad omnes ecclesias Christi directum sub unaquaque regione recensetur. Pagina cuiusque regionis nationes nominat in quibus eius ecclesiae inveniuntur, et scripta ad eas directa recenset. Unumquodque scriptum in omnibus huius situs linguis legi potest, et unaquaeque pagina cuiusque scripti huius situs forma PDF depromi potest, ut extra rete libere communicetur.

Allocutiones ad decem regna

✠

Ad omnes ecclesias Christi

Ad ecclesias decem regnorum singillatim

✠

Africa Subsahariana

✠

America Latina

✠

Asia Meridionalis

✠

Asia Meridiorientalis

✠

Civitates Foederatae Americae

✠

Europa

✠

Europa Orientalis et Asia Centralis

✠

Oceanus Pacificus

✠

Oriens Medius et Africa Septentrionalis

✠

Sinae

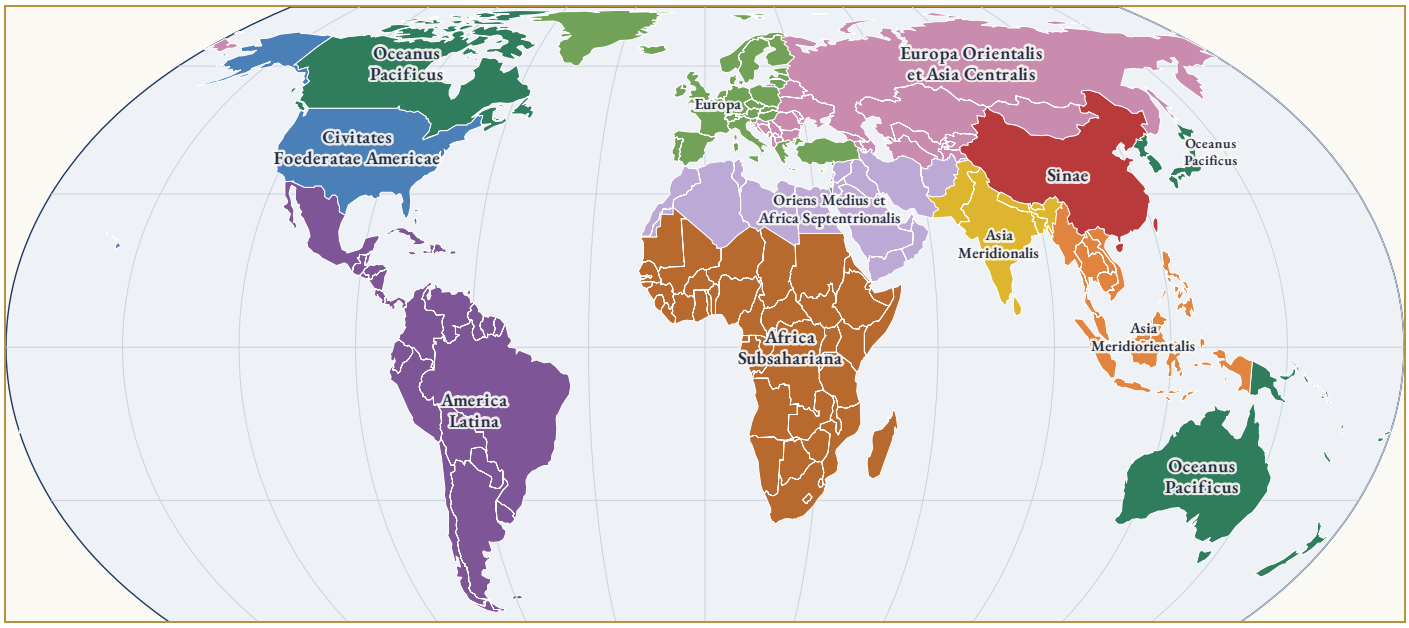

- Africa Subsahariana
- America Latina
- Asia Meridionalis
- Asia Meridiorientalis
- Civitates Foederatae Americae
- Europa
- Europa Orientalis et Asia Centralis
- Oceanus Pacificus
- Oriens Medius et Africa Septentrionalis
- Sinae

Amplitudo horum scriptorum per linguas

Haec scripta 42 linguis eduntur. Tabula infra posita aestimat quanta pars hominum cuiusque e decem regnis ea lingua sibi nota legere possit.

Regnum	Pars fere	Linguae huius situs quae ei serviunt
Africa Subsahariana	71%	Anglica, Francogallica, Lusitana, Suahili, Hausana, Yorubana, Amharica, Arabica, Hispanica
America Latina	98%	Hispanica, Lusitana, Anglica, Francogallica, Creolus Haitianus, Batava
Asia Meridionalis	68%	Hindica, Urdu, Bengalica, Anglica
Asia Meridiorientalis	88%	Indonesia, Vietnamica, Thai, Birmanica, Anglica, Sinica, Lusitana
Civitates Foederatae Americae	99%	Anglica, Hispanica

Regnum	Pars fere	Linguae huius situs quae ei serviunt
Europa	88%	Anglica, Germanica, Francogallica, Italiana, Hispanica, Lusitana, Batava, Danica, Norvegica, Suecica, Polonica, Bohemica, Hungarica, Graeca, Hebraica
Europa Orientalis et Asia Centralis	85%	Russica, Ucrainica, Serbica, Dacoromanica, Georgiana, Armenica, Atropatenica, Anglica
Oceanus Pacificus	97%	Anglica, Iaponica, Coreana, Francogallica
Oriens Medius et Africa Septentrionalis	93%	Arabica, Persica, Anglica, Francogallica
Sinae	95%	Sinica, Tibetana
Totus orbis terrarum	**83%**	

Numeri sunt ipsius ministerii aestimationes, fere et rotunde factae, quae aliquot partibus centesimis in utramque partem variare possunt. Significant quis haec scripta lingua sibi nota legere possit, non quot homines ea legant. Neque litterarum scientiae neque aditus ad interrete rationem habent. Renovantur cum linguae adduntur. Mense Octobri 2026.

Adnotationes

Sacra Scriptura ex Vulgata Clementina affertur. ANF = Ante-Nicene Fathers; NPNF2 = Nicene and Post-Nicene Fathers, Second Series.

1

Decem regna exponuntur in his Sacrae Scripturae locis, et apud Patres Ecclesiae, qui ea legerunt tamquam divisionem orbis terrarum inter decem reges in novissimis diebus.

Sacra Scriptura

Dn 2,40–44 (Vulgata Clementina) «Et regnum quartum erit velut ferrum : quomodo ferrum comminuit, et domat omnia, sic comminuet, et conteret omnia haec. Porro quia vidisti pedum, et digitorum partem testae figuli, et partem ferream, regnum divisum erit : quod tamen de plantario ferri orietur, secundum quod vidisti ferrum mistum testae ex luto. Et digitos pedum ex parte ferreos, et ex parte fictiles : ex parte regnum erit solidum, et ex parte contritum. Quod autem vidisti ferrum mistum testae ex luto, commiscebuntur quidem humano semine, sed non adhaerebunt sibi, sicut ferrum misceri non potest testae. In diebus autem regnorum illorum suscitabit Deus caeli regnum, quod in aeternum non dissipabitur, et regnum ejus alteri populo non tradetur : comminuet autem, et consumet universa regna haec, et ipsum stabit in aeternum.»

Dn 7,7–8 (Vulgata Clementina) «Post haec aspiciebam in visione noctis, et ecce bestia quarta terribilis atque mirabilis, et fortis nimis : dentes ferreos habebat magnos, comedens atque comminuens, et reliqua pedibus suis conculcans : dissimilis autem erat ceteris bestiis quas videram ante eam, et habebat cornua decem. Considerabam cornua, et ecce cornu aliud parvulum ortum est de medio eorum : et tria de cornibus primis evulsa sunt a facie ejus : et ecce oculi, quasi oculi hominis erant in cornu isto, et os loquens ingentia.»

Dn 7,19–27 (Vulgata Clementina) «Post hoc volui diligenter discere de bestia quarta, quae erat dissimilis valde ab omnibus, et terribilis nimis : dentes et ungues ejus ferrei : comedebat, et comminuebat, et reliqua pedibus suis conculcabat : et de cornibus decem, quae habebat in capite, et de alio, quod ortum fuerat, ante quod ceciderant tria cornua : et de cornu illo, quod habebat oculos, et os loquens grandia, et majus erat ceteris. Aspiciebam, et ecce cornu illud faciebat bellum adversus sanctos, et praevalebat eis, donec venit antiquus dierum, et judicium dedit sanctis Excelsi, et tempus advenit, et regnum obtinuerunt sancti. Et sic ait : Bestia quarta, regnum quartum erit in terra, quod majus erit omnibus regnis, et devorabit universam terram, et conculcabit, et comminuet eam. Porro cornua decem ipsius regni, decem reges erunt : et alius consurget post eos, et ipse potentior erit prioribus, et tres reges humiliabit. Et sermones contra Excelsum loquetur, et sanctos Altissimi conteret : et putabit quod possit mutare tempora, et leges : et tradentur in manu ejus usque ad tempus, et tempora, et dimidium temporis. Et judicium sedebit, ut auferatur potentia, et conteratur, et dispereat usque in finem. Regnum autem, et potestas, et magnitudo regni, quae est subter omne caelum, detur populo sanctorum Altissimi : cujus regnum, regnum sempiternum est, et omnes reges servient ei, et obedient.»

Apoc 12,3 (Vulgata Clementina) «Et visum est aliud signum in caelo : et ecce draco magnus rufus habens capita septem, et cornua decem : et in capitibus ejus diademata septem,»

Apoc 12,18–13,1 (Vulgata Clementina) «Et stetit supra arenam maris. Et vidi de mari bestiam ascendentem habentem capita septem, et cornua decem, et super cornua ejus decem diademata, et super capita ejus nomina blasphemiae.»

Apoc 17,3 (Vulgata Clementina) «Et abstulit me in spiritu in desertum. Et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam, plenam nominibus blasphemiae, habentem capita septem, et cornua decem.»

Apoc 17,7 (Vulgata Clementina) «Et dixit mihi angelus : Quare miraris ? ego dicam tibi sacramentum mulieris, et bestiae, quae portat eam, quae habet capita septem, et cornua decem.»

Apoc 17,12–14 (Vulgata Clementina) «Et decem cornua, quae vidisti, decem reges sunt : qui regnum nondum acceperunt, sed potestatem tamquam reges una hora accipient post bestiam. Hi unum consilium habent, et virtutem, et potestatem suam bestiae tradent. Hi cum Agno pugnabunt, et Agnus vincet illos : quoniam Dominus dominorum est, et Rex regum, et qui cum illo sunt, vocati, electi, et fideles.»

Apoc 17,16–17 (Vulgata Clementina) «Et decem cornua, quae vidisti in bestia : hi odient fornicariam, et desolatam facient illam, et nudam, et carnes ejus manducabunt, et ipsam igni concremabunt. Deus enim dedit in corda eorum ut faciant quod placitum est illi : ut dent regnum suum bestiae donec consummentur verba Dei.»

Patres Ecclesiae

Epistula Barnabae 4.4–6 (Michael W. Holmes, ed. et interpr., *The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations*, ed. 3 [Grand Rapids: Baker Academic, 2007], 387–89) «Sic autem et propheta dicit: "Decem regna super terram regnabunt, et post ea exsurget rex parvus, qui tres ex regibus uno ictu subiciet." Similiter Daniel de eodem dicit: "Et vidi bestiam quartam, nequam et validam et omnibus terrae bestiis periculosiorem, et quomodo ex ea decem cornua orta sunt, et ex his parvum cornu quasi propago, et quomodo tria ex magnis cornibus uno ictu subiecit." Debetis igitur intellegere.» (ex anglico Holmes versum)

Irenaeus, *Adversus haereses* 5.25.3 (ANF 1:553–54) «Daniel quoque, finem novissimi regni prospiciens, id est decem novissimos reges, inter quos regnum illorum hominum dividetur, et super quos filius perditionis veniet, declarat decem cornua ex bestia oritura esse, et aliud cornu parvulum in medio eorum exsurrecturum, et tria ex prioribus ante faciem eius eradicatum iri. ... Et decem cornua eius decem reges sunt qui exsurgent; et post eos exsurget alius, qui malis factis omnes qui ante eum fuerunt superabit, et tres reges evertet ...» (ex anglico ANF 1 versum)

Irenaeus, *Adversus haereses* 5.26.1 (ANF 1:554–55) «Clariore adhuc luce Ioannes in Apocalypsi discipulis Domini significavit quae novissimis temporibus futura sint, et de decem regibus qui tunc exsurgent, inter quos imperium quod nunc [terrae] dominatur dividetur. ... Oportet igitur regnum et civitatem et domum in decem dividi; et hac de causa partitionem et divisionem [quae fiet] iam praefiguravit. ... Decem igitur digiti hi decem reges sunt, inter quos regnum dividetur, quorum alii quidem fortes et strenui, sive industrii, erunt; alii vero segnes et inutiles, neque inter se consentient ...» (ex anglico ANF 1 versum)

Irenaeus, *Adversus haereses* 5.30.2 (ANF 1:559) «Certum vero numerum a Scriptura declaratum scientes, id est sescentos sexaginta sex, exspectent primum quidem divisionem regni in decem; deinde, cum hi reges regnant et res suas ordinare et regnum suum augere incipiunt, [discant] agnoscere eum qui veniet regnum sibi vindicans ... vere esse abominationem desolationis.» (ex anglico ANF 1 versum)

Hippolytus, *De Christo et Antichristo* 25 (ANF 5:209) «"Bestia quarta, terribilis et horrenda; dentes ferreos et ungues aereos habebat." Et qui sunt hi nisi Romani? ... Et mystice per digitos pedum reges significavit qui ex eis exsurrecturi sunt; sicut et Daniel dicit (his verbis): "Considerabam bestiam, et ecce decem cornua post eam, inter quae aliud (cornu) exsurget, propago, et tria (quae) ante id (erant) radicitus evellet." Et hoc nemo alius significabatur quam Antichristus ...» (ex anglico ANF 5 versum)

Hippolytus, *De Christo et Antichristo* 27–28 (ANF 5:209–10) «Cum igitur haec futura sint, et decem digiti statuae (totidem) democratiis aequiparentur, et decem cornua bestiae quartae in decem regna distribuantur, rem paulo diligentius consideremus ... crura ferrea, et bestia terribilis et horrenda, Romanos significabant, qui nunc imperium tenent; digiti pedum, qui ex parte testa et ex parte ferrum erant, et decem cornua, figurae erant regnorum quae adhuc exsurrectura sunt; aliud cornu parvulum, quod inter ea succrescit, Antichristum in medio eorum significabat ...» (ex anglico ANF 5 versum)

Hippolytus, *De Christo et Antichristo* 52 (ANF 5:215) «Et cum tria cornua ex decem in acie superaverit eaque eradicaverit, id est Aegyptum et Libyam et Aethiopiam, et spolia eorum et ornamenta ceperit, et reliqua cornua

quae patiuntur in dicionem redegerit, incipiet corde efferri et se adversus Deum extollere tamquam dominus totius mundi.» (ex anglico ANF 5 versum)

Hippolytus, *Fragmenta in Danielem* 2.7 (ANF 5:179) «Cum tempora impleta fuerint, et decem cornua ex bestia novissimis (temporibus) orta fuerint, tunc Antichristus inter ea apparebit.» (ex anglico ANF 5 versum)

Hippolytus, *Scholia in Danielem*, ad Dn 7,7 (ANF 5:189) «"Et habebat cornua decem." Sicut enim propheta iam de pardo dixit bestiam quattuor capita habuisse, idque impletum est, et regnum Alexandri in quattuor principatus divisum est, ita et nunc decem cornua quae ex ea oritura sunt exspectare debemus, cum tempus bestiae impletum fuerit, et cornu parvulum, quod est Antichristus, repente in medio eorum apparuerit ...» (ex anglico ANF 5 versum)

Tertullianus, *De resurrectione carnis* 24 (ANF 3:563) «Quod enim impedimentum est nisi Romanus status, cuius defectio, cum in decem regna dispergetur, Antichristum super (suas ipsius ruinas) inducet?» (ex anglico ANF 3 versum)

Lactantius, *Divinae institutiones* 7.16 (ANF 7:213) «Primum regnum amplificabitur, et summa potestas, in multos dispersa et divisa, minuetur. Tum discordiae civiles perpetuo serentur; neque ulla quies a bellis exitiabilibus erit, donec decem reges simul exsurgant, qui orbem partientur, non ut regant, sed ut consumant.» (ex anglico ANF 7 versum)

Lactantius, *Epitome divinarum institutionum* 71 (ANF 7:253) «Regia potestas multiplicabitur, et decem viri orbem occupabunt, partientur et devorabunt.» (ex anglico ANF 7 versum)

Victorinus Poetovionensis, *Commentarius in Apocalypsin*, ad caput 12 (ANF 7:355) «"Et cornua decem."] Dicit decem reges novissimorum temporum eosdem esse ac haec, ut ibi plenius exponemus.» (ex anglico ANF 7 versum)

Cyrillus Hierosolymitanus, *Catecheses* 15.12 (NPNF2 7:107) «Hic autem praedictus Antichristus venturus est cum tempora imperii Romani impleta fuerint, et finis mundi iam appropinquat. Exsurgent simul decem reges Romanorum, in diversis fortasse partibus regnantes, sed omnes eodem fere tempore; et post hos undecimus, Antichristus, qui magica sua arte Romanam potestatem arripiet; et ex regibus qui ante eum regnaverunt *tres humiliabit*, reliquos autem septem sibi subiectos tenebit.» (ex anglico NPNF2 7 versum)

2 2 Tim 3,16 (Vulgata Clementina) «Omnis Scriptura divinitus inspirata utilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in justitia :»

3

Mt 24,9 (Vulgata Clementina) «Tunc tradent vos in tribulationem, et occident vos : et eritis odio omnibus gentibus propter nomen meum.»

Mt 24,21 (Vulgata Clementina) «erit enim tunc tribulatio magna, qualis non fuit ab initio mundi usque modo, neque fiet.»

Dn 7,21 (Vulgata Clementina) «Aspiciebam, et ecce cornu illud faciebat bellum adversus sanctos, et praevalebat eis,»

Dn 7,25 (Vulgata Clementina) «Et sermones contra Excelsum loquetur, et sanctos Altissimi conteret : et putabit quod possit mutare tempora, et leges : et tradentur in manu ejus usque ad tempus, et tempora, et dimidium temporis.»

Apoc 13,7 (Vulgata Clementina) «Et est datum illi bellum facere cum sanctis, et vincere eos. Et data est illi potestas in omnem tribum, et populum, et linguam, et gentem,»

Apoc 20,4 (Vulgata Clementina) «Et vidi sedes, et sederunt super eas, et judicium datum est illis : et animas decollatorum propter testimonium Jesu, et propter verbum Dei, et qui non adoraverunt bestiam, neque imaginem ejus, nec acceperunt caracterem ejus in frontibus, aut in manibus suis, et vixerunt, et regnaverunt cum Christo mille annis.»